

26. Raamattuluento: Voittosaatossa

Mikä on voittosaatto?

Voittosaatto, eli triumfi, oli aikoinaan kulkue, jolla palkittiin antiikin Roomassa sotarintamalla suurta menestystä saavuttaneita sotilaskomentajia. Erityisesti Rooman kuninkaat viettivät tällaisia triumfeja. Ehkä kyseessä oli myös jonkinlainen uskonnollinen kulkue, jolla pyrittiin puhdistamaan sodasta palaava armeija. Rooman senaatti myönsi triumfin erityisesti silloin kun vastustajia oli surmattu riittävästi ja oli saatu paljon ryöstösaalista, eli sotamenestystä oli tullut tässäkin muodossa. Kulkueesta tuli myöhemmin pelkästään Rooman keisarien juhla. Pelkille sotapäälliköille saatettiin jakaa vain joitakin triumfin arvomerkkejä. Triumfin viettäjä, eli nimeltään *triumfaattori*. Hän kulki vauhuissaan voittosaatossa kaupungin halki sotajoukkojensa, saaliin ja sotavankien kanssa.

Me puhumme tällä luennolla aivan toisenlaisesta voittosaatosta, triumfista, erilaisesta, mitä roomalaisten kulkueet olivat, vaikka näillä kahdella onkin joitakin yhtymäkohtia. Me puhumme tässä Kristuksen voittosaatosta.

Luemme apostoli Paavalin kirjeestä korinttolaisille: ”Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka aina kuljettaa meitä voittosaatossa Kristuksessa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi hänen tuntemisensa tuoksun!” (2. Kor. 2:14).

Jumala kuljettaa meitä voittosaatossa Kristuksessa. Mutta ketkä ovat ne ”me”? He ovat Kristuksen seuraajia. Voittosaatto on joukko, jota Voittaja johtaa ja sen mukana on muitakin voitosta osalliseksi päässeitä ja näin myös voittajia. He ovat kieltäneet itsensä, ottaneet ristinsä ja lähteneet kulkemaan Jeesuksen jäljissä.

Kun puhumme Kristuksen voittosaatosta, pitää heti unohtaa perinteelliset ajattelumallit. Usein ruikutetaan pahemman kerran: ”Jospa minä olisinkin hieman parempi ihminen, niin ehkä silloin olisin jonkinlainen voittaja ja sitten tuo tuollainen voittosaatto-ajattelu on varmaan jotain hyvin väärää *kunnianteologiaa* ja lisäksi tuollainen oppi on ilmeisesti joidenkin suuriuskoisten ja rottinkirintaisten pöyhistyä.”

Tällainen, hyvin yleinen, ajatuksenjuoksu on kuitenkin väärää ja kertoo lähinnä tietämättömyydestä ja sen myötä epäuskosta. Sellaiset ihmiset lyövät itse asiassa Kristusta vasten kasvoja. He eivät tunne Kristusta sellaisena kuin hän on. He eivät usko Kristuksen kykenevän synnyttämään ja johtamaan syntisistä koottua voittosaattoa. He eivät tiedä, että tuo joukko muodostuu kyllä syntisistä, mutta samalla vanhurskautetuista ja pyhitetyistä ihmisistä. Siksi he häpäisevät Voittaja-Kristusta.

Voittosaaton ihmiset ovat ristintien kulkijoita ja edustavat näin *ristinteologiaa*. He ovat Kristusihmisiä. Uskomalla Jumalaan ja Jeesukseen Kristukseen, he ovat saaneet syntinsä anteeksi ja perintöosan kaikkien pyhitettyjen joukossa (Ap. t. 20:32; Ap. t. 26:18).

Mutta missä saatossa sinä kuljet? Onko se voittosaatto vai hautajaissaatto? Voitatko sinä vai häviät? Elätkö vai oletko kuollut? Kuulutko niihin ihmisiin, jotka sanovat, etteivät kelpaa voittosaattoon mitättömyytensä vuoksi?

Martti Luther nimitti edellisen virkkeen mukaisia ihmisiä vääriksi pyhimyksiksi. He kauhistuvat jo sitä, että joku sanoo itseään Jumalan lapseksi. He sanovat: kuinka minä, joka olen huono, kurja syntinen voisin sortua tuollaiseen kerskaukseen. Apostoli sanoo kuitenkin: ”*Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee*” (1. Joh. 3:2).

On aina aiheellista puhua ja opettaa Raamatun hengen mukaisesti. Muutoin ollaan jatkuvasti hakoteillä.

Sanasta tien löytää. Muualla on täydellinen pimeys.

Kristus on voittaja ja todellinen triumfaattori

Palataanpa alkuperäiseen kysymykseen, eli mikä on Kristuksen voitto ja hänen voittoaattensa?

Ensinnäkin Kristuksesta sanotaan näin: *”Hän astui ylös korkeuteen, hän otti vankeja saaliikseen, hän antoi lahjoja ihmisille”* (Ef. 4:8). Hänestä sanotaan myös: *”Hän riisui aseet hallituksilta ja valloilta ja asetti heidät julkisen häpeän alaisiksi; hän sai heistä hänen kauttaan voiton riemun.”* (Kol. 2:15). Ja vielä: *”Ja yksi vanhimmista sanoi minulle: ”Älä itke; katso, jalopeura Juudan sukunnasta, Daavidin juurivesa, on voittanut, niin että hän voi avata kirjan ja sen seitsemän sinettiä.”* (Ilm. 5:5).

Kristus on pimeyden valtojen voittaja. Hän on voittanut saatanan ja hänen hallituksensa ja hänen valtakuntansa. Hän otti heidät vangikseen. Hän sai heistä voiton riemun. Kristus asetti heidät julkisen häpeän alaiseksi. Pimeyden vallat on voitettu. Jumala sen teki Pojassaan. Luemme Sanasta: *”...kiittäen Isää, joka on tehnyt teidät soveliaiksi olemaan osalliset siitä perinnöstä, mikä pyhillä on valkeudessa, häntä, joka on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan. Hänessä meillä on lunastus, syntien anteeksisaaminen”* (Kol. 1:12–14).

Voittoaatto kulkee maailmassa ja sen läpi. Maailma viekoittaa omiin pitoihinsa. Maailma joukkoineen kaupittelee vapautta, vaikka ovat itsekkin turmeluksen orjia. Maailma voitetaan uskolla. *”sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme.”* (1. Joh. 5:4). Kristus on itse voittanut maailman, sillä hän on sanonut: *”Tämän minä olen teille puhunut, että teillä olisi minussa rauha. Maailmassa teillä on ahdistus; mutta olkaa turvallisella mielellä: minä olen voittanut maailman.”* (Joh. 16:33). Ei saa siis sortua maailman viettelyksiin, koska Kristus on voittanut sen. Uskon kautta me sanoudumme irti maailmasta. Me olemme kyllä maailmassa, mutta me emme ole maailmasta.

Kristus on voittanut myös synnin ottamalla sen pois. Mutta hän on voittanut synnin toisellakin tapaa. On kirjoitettu: *”...teidät hän teki eläviksi yhdessä hänen kanssaan, antaen meille anteeksi kaikki rikokset, ja pyyhki pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli meidän vastustajamme; sen hän otti meidän tieltämme pois ja naulitsi ristiin”* (Kol. 2:13,14). Hän siis otti pois synnin voiman, eli lain. Hän ei varsinaisesti kumonnut ja poistanut lakia, sillä hän sanoi: *”Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan; en minä ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään.”* (Matt. 5:17). Täyttäessään lain puolestamme, hän on vapauttanut meidät lain syytöksistä ja siirtänyt meidät vapautettujen ja voittajien saattoon.

Lopullinenkin voitto on kerran Kristuksen. Kun pimeyden vallat ja maailma vielä kerran ajan lopulla nousevat Jeesusta Kristusta vastaan, hän voittaa silloinkin, koska on kirjoitettu: *”He sotivat Karitsaa vastaan, mutta Karitsa on voittava heidät, sillä hän on herrain Herra ja kuningasten Kuningas; ja kutsutut ja valitut ja uskolliset voittavat hänen kanssansa.”* (Ilm. 17:14). Edellisessä sanotaan siis sekin, että myös valitut ja uskolliset voittavat yhdessä Kristuksen kanssa.

Voittoaattoa johtaa Jeesus Kristus. Hänellä on päässään voitonseppäle, piikkikruunu, ja käsissään ja jaloissaan naulanreiät ja rinnassaan keihään tekemä haava. Ne ovat taistelussa saadut voitonmerkit. Kerran näemme hänet toisenlaisena. Luemme Ilmestyskirjasta: *”Ja minä näin taivaan auenneena. Ja katso: valkoinen hevonen, ja sen selässä istuvan nimi on Uskollinen ja Totinen, ja hän tuomitsee ja sotii vanhurskaudessa. Ja hänen silmänsä olivat niinkuin tulen liekit, ja hänen päässään oli monta kruunua, ja hänellä oli kirjoitettuna nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin hän itse, ja hänellä oli yllään vereen kastettu vaippa, ja nimi, jolla häntä kutsutaan, on Jumalan Sana. Ja häntä seurasivat ratsastaen valkoisilla hevosilla taivaan sotajoukot, puettuina valkeaan ja puhtaaseen pellavavaatteeseen. Ja hänen suustaan lähtee terävä miekka, että hän sillä löisi kansoja. Ja hän on kaitseva heitä rautaisella valtikalla, ja hän polkee kaikkivaltiaan Jumalan vihan kiivauden viinikuurnan. Ja hänellä on vaipassa kupeellaan kirjoitettuna nimi: ”Kuningasten Kuningas ja herrain Herra.”* (Ilm. 19:11–16).

Siinä hän on, jonka nimi on Kuningasten Kuningas ja herrain Herra. Hän johtaa kaikkia taivaan sotajoukkoja. Hänen nimensä on Jumalan Sana. Ihmeellinen johtaja on Herra. Ihmeellinen voittaja on Jeesus Kristus. Hän on juonut pohjaan Jumalan vihan ja kiivauden maljan meidän pelastumissemme tähden. Niinpä me, jotka uskomme hänen nimeensä, olemme voittosaatossa Kristuksessa, hänen nimensä tähden.

Kuinka Kristuksen voittosaattoon päästään ja siinä pysytään?

Lähtökohtana on kääntyminen ja ilosanoman vastaanottaminen. ”Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä” (Joh. 1:12). ”Hänet Jumala on asettanut sovitusuhriksi, hänen verensä tuo sovituksen uskossa vastaanotettavaksi...” (Room. 3:25 KR92). ”Jotka nyt ottivat hänen sanansa vastaan, ne kastettiin, ja niin heitä lisääntyi sinä päivänä noin kolmetuhatta sielua” (Ap. t. 2:41).

Näin tullaan osallisiksi Kristuksesta ja hänen voittosaatoistaan. Mutta voittosaatto ei seiso paikoillaan. Se on dynaaminen, eli se etenee koko ajan. Kysymys on kilpajuoksusta. Apostoli Paavali neuvoo näin: ”Ettekö tiedä, että jotka kilparadalla juoksevat, ne tosin kaikki juoksevat, mutta yksi saa voittopalkinnon? Juoskaa niinkuin hän, että sen saavuttaisitte” (1. Kor. 9:24).

Paavali sanoo itse rientävänsä elämän kilparadalla: ”...minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa” (Fil. 3:14).

Hänekään ei sano olevansa vielä perillä. Hän jatkaa matkaa tullakseen maaliin. ”Ei niin, että jo olisin sen saavuttanut tai että jo olisin tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että minä sen omakseni voittaisin, koskapa Kristus Jeesus on voittanut minut. Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin.” (Fil. 3:12,13).

Hän varoittaa, ettei kukaan saisi viedä meiltä tätä voittoa. Näin hän opastaa: ”Älköön teiltä riistökö voittopalkintoanne kukaan, joka on mieltynyt nöyryyteen ja enkelien palvelemiseen ja pöyhkeilee näyistään ja on lihallisen mielensä turhaan paisuttama eikä pitäydy häneen, joka on pää ja josta koko ruumis, nivelten ja jänteiden avulla koossa pysyen, kasvaa Jumalan antamaa kasvua” (Kol. 2:18).

Voittosaattoon on tultu Kristuksen kutsumina. Tämä kutsu on lähetetty kaikkialle maailmaan. Maailma, eli ihmiset, jotka eivät pidä itseään arvollisena iankaikkiseen elämään, ja ne jotka eivät usko Jeesukseen, Voittajaan, eivät ole ottaneet kutsua vastaan. He ovat torjuneet Elämän Herran ja jääneet voittosaaton ulkopuolelle. He ovat siirtyneet usein jopa arvostelemaan saattoväen puutteellisuuksia. He muksauttelevat kivillä niitä, jotka menevät läpi ahtaan portin kaidalle tielle ja ovat liittyneet voittosaattoon. Juoksuradan katsomoista armonhylänneet antavat pilkaton virhepisteitä Kristus-juoksijoille. Tämä kertoo, että he eivät tunne Voittajaa, eikä sitä mihin heikkojen voitto perustuu. Sellaiseen tarvitaan särkynyt sydän ja murtunut mieli.

Voittosaatossa pysyminen vaatii kestävyyttä niin kuin kilparadalla juokseminen aina vaatii. ”Kestäväisyydellänne te voitatte omaksenne elämän” (Luuk. 21:19). Heprealaiskirje kehottaa lisäksi: ”Kun siis ympärillämme on todistajia kokonainen pilvi, pankaamme pois kaikki mikä painaa ja synti, joka niin helposti kietoutuu meihin. Juoskaamme sinnikkäästi loppuun se kilpailu, joka on edessämme” (Hepr. 12:1 KR92). Ja vielä: ”sillä me olemme tulleet osallisiksi Kristuksesta, kunhan vain pysymme luottamuksessa, joka meillä alussa oli, vahvoina loppuun asti” (Hepr. 3:14).

Matkalla

Jokaista ihmistä kutsutaan matkalle voittosaattoon, sisälle Jumalan Pojan häihin. ”Niin Herra sanoi palvelijalle: 'Mene teille ja aitovierille ja pakota heitä tulemaan sisälle, että minun taloni täytyisi'” (Luuk. 14:23). Kutsun vastaanottajia kehoitetaan pitämään matkalla lamput palavina ja tarkkaamaan, että niissä on öljyä. Joukon tulee olla yksimielinen ja sen keskuudessa tulee vallita veljellinen rakkaus. Valitettavasti tämä ei aina toteudu ja voittosaattokin saattaa sen tähden repeillä. Valitettavan usein syntyy erilaisia ja eritavoin ajattelevia, keskenään kinaavia joukkioita. Nämä joukot usein ja

valitettavasti jopa arvostelevat ja pilkkaavat muita matkaavia joukkoja ja yksityisiä saaton jäseniä, kun he eivät kaikissa kohdin astu aina samalla jalalla. Sokeimmat lauman lampaat luulevat kuuluvansa yksinomaan voittosaattoon ja rakentavat sen vuoksi monenlaisia erotusaitoja. Näin pieniä ovat itsessään monet voittosaaton lampaat. Näkökykyä on vähän. Ei siis riitä, että ulkopuolella olevat pilkkaavat ja vainoavat. Sisäpiirinkin jäsenet riitelevät. Niinpä me neuvommekin kaikella viisaudella sisäpuolella olevia. Mutta ulkopuoliset tuomitsee Herra.

Mutta voittosaatto kulkee kulkuaan. Vanha itämainen sanonta kuuluu: ”Koirat haukkuvat, mutta karavaani kulkee.”

Sana kehottaa joukkoja olemaan raittiita ja valvomaan. On kirjoitettu: ”*Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niinkuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä.*” (1. Piet. 5:8). Ja Jeesus sanoo vakavasti: ””*Mutta minkä minä teille sanon, sen minä sanon kaikille: valvokaa.*”” (Mark. 13:37).

Kaikesta sekoilusta huolimatta pelko ei saa hallita ja vallita Herran Jeesuksen Kristuksen voittosaaton jäseniä. Kaikkialla Sanassa kaikuu kehoitus: älkää pelätkö! ”*Sillä Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman ja rakkauden ja raittiuden hengen*” (2. Tim. 1:7).

Riitapukareille Jeesus sanoo rakkaasti niin kuin Joosef sanoi kerran veljilleen: ””*Älkää riidelkö matkalla.*”” (1. Moos. 45:24). Joskus hän joutuu kohtelemaan kovakätisestikin liian lihaviksi paisuneita lampaitaan. Herra sanoo: ”*Te olette kyljillänne ja hartioillanne sysineet heikkoja, te olette puskeneet niitä sarvillanne, kunnes olette saaneet ajetuksi ne laumasta. Mutta minä pelastan lampaan, eivätkä ne enää ole teidän armoillanne. Minä pidän siitä huolen, että oikeus toteutuu lampaiden kesken.*” (Hes. 34:21,22). Herra vie liian lihavat ja pahasti puskevat lampaat joksikin aikaa erilleen kuivaan erämaahan ja jättää heidät ruokaa ja vettä vaille. He saavat siellä muutakin kasvutusta ja kuritusta. Aikanaan erämaasta tulee takaisin sävyisiä, hiljaisia ja laihoja lampaita. Näin Paimen pitää huolen laumastaan ja sen pienistäkin karitsoista. Tosin myös pikkukaritsat eivät aina halua kasvaa aikuisiksi. Niinpä ne juoksentelevat usein sinne tänne, syöden usein väärää ravintoa, juoden pilaantuneista astioista saastunutta vettä ja maitoa ja saattavat pahoin sairastua. Lapsellisuuttaan ja tyhmyyttään he eksyvätkin välillä joukosta. Hyvällä Paimenella on myös heistä paljon huolta.

Kaikki matkaajat tarvitsevat toki kuritusta ja kasvutusta. Hyvä Jumala antaa sitä jokaiselle sopivassa määrin kunkin tosiparhaaksi. Juuri tästä Jumalan lapset tunnetaankin: Jumala kasvattaa ja kurittaa omia lapsiaan. Jokainen tarvitsee myös puhdistumista. Hyvän Paimenen oma veri puhdistaa joukkoja kaikesta synnistä ja saastaisuudesta. Jokainen, joka havaitsee likaantuneensa, saa tulla vihmontaveren puhdistettavaksi, ja tulee heti puhtaaksi. Kokopesua ei enää silloin tarvita, riittää vain kun jalat pestään, sillä jokainen, joka kuuli kerran Kristuksen Sanan ja otti sen vastaan, tuli jo silloin kokonaan puhtaaksi. Vain matkan synneistä pitää puhdistautua. Jos taas käärme saa erämaassa purra, vain katse ristiinnaulittuun, ja sairaus paranee.

Usein matkaajat kiinnittävät enemmän huomiota lain vaatimukseen ja synnin voittamiseen ja kompuroivat sen tähden monissa lillukanvarsissa, vaikka pääasiaksi on annettu kasvaminen Kristuksen, Voitonruhtinaan, tuntemisessa.

Herra on varannut jokaiselle myös taisteluasun: vanhurskauden haarniskan, pelastuksen kypärän alttiuden kengät ja uskon kilven ja lisäksi käteen hengen miekan, eli Jumalan Sanan, jolla voi tehdä vastarintaa pahana päivänä kaikkia vihollisvaltoja vastaan. Sanan ase on erityisen voimallinen, jos kupeet on totuuteen vyötettyinä.

Voittajien joukko tuoksuu ympärilleen hyvää tuoksua. Alussa luimmekin: ”*Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka aina kuljettaa meitä voittosaatossa Kristuksessa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi hänen tuntemisensa tuoksun!*” Kaikkia omiaan hän kuljettaa ja koko ajan. Ei Herra ota ketään laumaansa koemielessä.

Joskus joku lankeaa ja eksyy pois laumasta tyhmyytensä, epäuskonsa ja valvomattomuutensa vuoksi. Mutta myös heidät Ylipaimen haluaa koota takaisin. Hän sanoo: ””*Mitä arvellette: jos jollakulla on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, niin eikö hän jätä ne yhdeksänkymmentäyhdeksän vuo-*

rille ja lähde etsimään sitä eksynyttä” (Matt. 18:12). ja vielä: ”Kadonneet minä tahdon etsiä, eksyneet tuoda takaisin, haavoittuneet sitoa, heikkoja vahvistaa; mutta lihavat ja väkevät minä hävitän. Minä kaitsen niitä niin, kuin oikein on.” (Hes. 34:16).

Myös uusia matkamiehiä tulee koko ajan lisää, sillä Kristus on lähtenyt voittajana voittamaan ja hän on matkalla kohti uusia voittoja. Hän kutsuu ja kokoaa. Hän on pelastaja. Hän on voimallinen. Suloinen on hänen sanansa. Ihana on Kristus! Ihana on Voittaja! Ihana on määränpää. Ihana on Sii-
on virtoinensa.

Päämäärä

Voittosaaton päämäärä on iankaikkinen elämä. Siihen on voittajat kutsuttu. Lupaukset ovat valtavat. ”Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa.” (Ilm. 2:7).

”Ja joka voittaa ja loppuun asti ottaa minun teoistani vaarin, sille minä annan vallan hallita pakanoita” (Ilm. 2:26).

”Joka voittaa, se näin puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä minä pyyhi pois hänen nimeänsä elämän kirjasta, ja minä olen tunnustava hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkeliensä edessä” (Ilm. 3:5).

Perillä on myös voittajien kuoro veisaamassa. Heidän suuhunsa on pantu uudet virret. Kristus on avannut heille Sanansa sinetit. Hän on ostanut heidät Jumalalle kaikista maan sukukunnista ja tehnyt heidät hänelle kuningaskunnaksi ja papeiksi. Tämä voittajien joukko: kuninkaat ja papit, tulevat hallitsemaan maan päällä. ”ja he veisasivat uutta virttä, sanoen: ”Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinä olet tullut teurastetuksi ja olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmiset kaikista sukukunnista ja kielistä ja kansoista ja kansanheimoista ja tehnyt heidät meidän Jumalallemme kuningaskunnaksi ja papeiksi, ja he tulevat hallitsemaan maan päällä.”” (Ilm. 5:9,10).

Kuinka kauan he hallitsevat maan päällä? Johannes sen sanoo: ”Autuas ja pyhä on se, jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa; heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan he tulevat olemaan Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan ne tuhannen vuotta” (Ilm. 20:7).

Tämä voittajien joukko on kerran koolla lasisella merellä kanteleineen. He ovat saaneet voiton myös lopunajan pedosta. Näin apostoli Johannes näki: *Ja minä näin ikäänkuin lasisen meren, tullella sekoitetun, ja niiden, jotka olivat saaneet voiton pedosta ja sen kuvasta ja sen nimen luvusta, seisovan sillä lasisella merellä, ja heillä oli Jumalan kanteleet*” (Ilm. 20:7).

Ihmeellistä joukkoa ovat nuo voittajat. He palvelevat Herraa Jumalaa iankaikkisesti ja saavat aina katsella Kristuksen kasvoja. Heillä ei ole koskaan vilu eikä helle. He eivät tarvitse lampunvaloa, sillä Karitsa valaisee heitä ja vie heidät Elämänveden lähteille. Heidän silmistään on pyyhitty kaikki kyyneleet. He saavat käyskennellä Kristuksen kanssa hänen antamassa puvussa. Vaatteet ovat puhtaat, valkoiset liinavaatteet. He ovat siihen arvolliset. Johannes näki Karitsan vaimon ja kirjoitti: ”Ja hänen annettiin pukeutua liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: se liina on pyhien vanhurskautus. Ja hän sanoi minulle: ”Kirjoita: Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle!” Vielä hän sanoi minulle: ”Nämä sanat ovat totiset Jumalan sanat.”” (Ilm. 19:8,9).

Voittajat saivat tuon puvun uskoessaan Kristukseen. He ovat oppineet pitämään ne myös puhtaina. Kuinka ihanasti heistä sanotaankaan: ”Nämä ovat ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä. Sentähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä päivät ja yöt hänen temppelissään, ja hän, joka valtaistuimella istuu, on levittävä telttamajansa heidän yllitsensä.”” (Ilm. 7:14,25). Tämän tähden he ovat Kristuksen morsiamia, hänen vaimonsa.

Voittajien joukko pääsee asumaan Uuteen Jerusalemiin. Heillä on siellä oma sijansa. Kristus on mennyt valmistamaan etukäteen ne omilleen (Joh. 14:2). ”Ja hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa” (Ilm. 21:3). Heillä on uusi nimi, sillä: ”Sille, joka voittaa, minä annan salattua mannaa ja annan hänelle valkoisen kiven ja siihen kiveen kirjoitetun uuden nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja” (Ilm.

2:17). Voittaja saa uuden nimen lisäksi vielä muutakin ihmeellistä, sillä: ”Joka voittaa, sen minä teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos, ja minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, sen uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta minun Jumalani tykö, ja oman uuden nimeni.” (Ilm. 3:12). Ja vielä lisää ihmeellisyyksiä: voittajat saavat istua Kristuksen valtaistuimella. ”Joka voittaa, sen minä annan istua kansani valtaistuimellani, niinkuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimellensa” (Ilm. 3:21).

Ja ettei tämä kaikki ihmeellinen perintöosa perustuisi todellakaan johonkin ihmisten erinomaisuuteen, Jumala on nuo voittajat valinnut ennalta. On kirjoitettu: ”Hänessä me myös olemme saaneet perintöosan, ollen siihen edeltämäärätyt hänen aivoituksensa mukaan, hänen, joka vaikuttaa kaikki oman tahtonsa päättämän mukaan” (Ef. 1:11).

Että eräät ihmiset ovat kerran voittajia, perustuu myös kirjoitukseen joka sanoo: ”Ja he ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta, eivätkä ole henkeänsä rakastaneet, vaan olleet alttiit kuolemaan asti” (Ilm. 12:11).

Mitä minä vielä sanoisin; yhteen luento ei mahdu kaikki Jumalan ihmeelliset lupaukset. Mutta sen minä vielä tiedän, että Jumala sanoo voittajia omiksi pojikseen, sillä: ”Joka voittaa, on tämän perivä, ja minä olen oleva hänen Jumalansa, ja hän on oleva minun poikani” (Ilm. 21:7). Apostoli Pietari muistuttaa myös voittosaattoa Herran lupauksesta: ”...te saavutate uskon päämäärän, sielujen pelastuksen” (1. Piet. 1:9).

Mitä sinä kuulijani tästä kaikesta sanot? Eikö se ole ihmeellistä? Täällä ajassa ollaan vielä heikkoudessa, mutta kerran perillä voimassa. Apostoli Paavali kirjoittaa: ”Se, mikä kylvetään katoavana, nousee katoamattomana. Mikä kylvetään vähäpätöisenä, nousee kirkkaana. Mikä kylvetään heikkona, nousee täynnä voimaa.” (1. Kor. 15:42). Täällä Kristuksen voittosaatto näyttää kovin mitättömältä ja vähäpätöiseltä, mutta perillä se on täydessä Kristuksen kirkkaudessa. Täällä tämä joukko kulkee usein pilkattuna, mutta kerran se on tuomitseva enkeleitäkin. Näin apostoli opettaa: ”Ettekö tiedä, että me tulemme tuomitsemaan enkeleitäkin” (1. Kor. 6:3 KR92).

Kaikista taisteluista ja sodan melskeistä huolimatta Kristuksen voittosaatto on pian perillä. Kohta Herra jo tulee. ”Sillä ”vähän, aivan vähän aikaa vielä, niin tulee hän, joka tuleva on, eikä viivyttele...” (Hepr. 10:37). ”Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: ”Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa; ja hän on pyyhkivä pois kaikki kyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt.”” (Ilm. 21:3,4).

Kun tämä kaikki tapahtuu, voittosaatto on tullut kotiin. Ja voi, mitä siellä on. ”...Siellä on Jumala, kaikkien tuomari, siellä ovat perille päässeiden vanhurskaiden henget, ja siellä on uuden liiton välimies Jeesus ja vihmontaveri, joka huutaa, mutta ei kosta niin kuin Abelin veri” (Hepr. 12:23).

Pelastus on tullut lopullisesti, sillä: ”katso, oli suuri joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä, ja ne seisoivat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä puettuina pitkiin valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli palmut käsissään, ja he huusivat suurella äänellä sanoen: ”Pelastus tulee meidän Jumalaltamme, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalta.”” (Ilm. 7:9,10).

Jo Vanhanliiton profeetat näkivät tämän, niin suunnattoman suuren pelastuksen, ja profetoivat: ”Ja he tulevat ja riemuitsevat Siionin kukkulalla, tulevat virtanaan Herran hyvyyden tykö, jyvään, viinin ja öljyn ääreen, karitsain ja karjan ääreen. Ja heidän sielunsa on oleva niinkuin runsaasti kasteltu puutarha, eivätkä he enää näänny.” (Jer. 31:12).

”Kuolema on nielty ainiaaksi. Herra Jumala pyyhkii kaikkien kasvoilta kyneleet ja vapauttaa kansansa alennuksesta ja häpeästä kaikkialla maan päällä. Näin on Herra puhunut” (Jes. 25:8).

Amen.